

Опис освітнього компонента

Назва освітнього компонента	<i>Світовий та український вимір історії педагогіки</i>
Факультет	Соціально-психологічної освіти та фізичної культури
Кафедра	Педагогіки та освітнього менеджменту
ПІБ НПП або ПП, науковий ступінь, вчене звання (за наявності)	Ткачук Лариса Василівна, кандидат педагогічних наук, доцент
Рівень (рівні) вищої освіти	Бакалавр
Загальний обсяг освітнього компонента	3 кредити ЄКТС/90 годин
Семестр (семестри) вивчення	5 семестр
Форма підсумкового контролю	Залік
Мова викладання	Українська
Форми здобуття освіти та розподіл годин	Денна форма: лекцій - 16 годин, практичних/семінарських - 14 годин, самостійної роботи - 60 годин
	Заочна форма: лекцій - 6 годин, практичних/семінарських - 6 годин, самостійної роботи - 78 годин
Коротка анотація та мета	Виховання та освіта від найдавніших часів до Середньовіччя Витоки української освіти: Виховання у східних слов'ян. Педагогічна думка та школи Київської Русі. «Повчання дітям» Володимира Мономаха як перша педагогічна пам'ятка. Педагогіка Середньовіччя, Відродження та Реформації Українське освітнє Відродження: Братські школи та їхня роль у захисті національної ідентичності. Становлення класичної педагогіки (XVII – XIX ст.)

	Український контекст: Педагогічна філософія Григорія Сковороди (теорія «сродної праці»); Костянтин Ушинський та принцип народності у вихованні; освітня діяльність Т. Шевченка та недільні школи. Реформаторська педагогіка кінця XIX – початку XX ст. Український рух за національну школу: Концепція національного виховання Софії Русової. Педагогіка праці та колективу: Антін Макаренко. Розвиток освіти в Галичині та на Наддніпрянщині. Сучасна школа та виклики XXI століття Гуманістична педагогіка: Педагогічна система Василя Сухомлинського («Школа радості»). Світові тренди: Цифровізація освіти, концепція "Lifelong learning" (навчання впродовж життя), інклюзія Трансформація української школи: Від радянської системи до Нової української школи (НУШ). Педагогіка партнерства. Мета полягає у формуванні в майбутніх фахівців системних знань про розвиток освітньої теорії та практики від найдавніших часів до сьогодення.
Компетентності та/або результати навчання, що формуються або поглиблюються	Після завершення курсу здобувач має знати: Основні етапи розвитку світової педагогічної думки від Античності до сьогодення. Специфіку становлення української освіти в контексті різних історичних епох (Київська Русь, Козаччина, доба Відродження, радянський період та сучасність). Ключові персоналії: від Платона та Я.А. Коменського до Г. Сковороди, К. Ушинського, С. Русової, А. Макаренка та В. Сухомлинського. Генезис провідних педагогічних концепцій (гуманізм, дитиноцентризм, прагматизм, вальдорфська педагогіка тощо).

	Здобувач має вміти: Аналізувати першоджерела (трактати, проєкти, закони про освіту) та визначати їхній вплив на сучасну педагогічну практику. Порівнювати західні та вітчизняні моделі виховання, виділяючи спільні риси та національну ідентичність. Критично оцінювати історичний досвід для розв'язання актуальних проблем сучасної НУШ (Нової української школи). Вибудовувати причинно-наслідкові зв'язки між соціально-політичними змінами в суспільстві та реформами в освіті. Здобувач має демонструвати: Розуміння тяглості української педагогічної традиції як фактора національної самоідентифікації. Здатність дотримуватися етичних норм при інтерпретації історичних фактів (уникнення міфологізації або однобічності). Готовність використовувати прогресивні ідеї минулого для власної інноваційної професійної діяльності. Поєднання знань про глобальні освітні тренди та специфіку становлення української національної школи.
Пререквізити / рекомендований рівень підготовки	
Мінімальна та максимальна чисельність групи	10-15 осіб